

forening, der ikke ønskes omfattet af reglerne, er det således foreningen, som skal træffe beslutningen og foretage indberetningen til ministeriet.

Det foreslås, at miljø- og energiministeren skal kunne forlange, at meddelelserne om, at et område ikke skal være et varigt kolonihaveområde afgives i en bestemt form. Bestemmelsen vil f.eks. kunne benyttes til at kræve anvendelse af et skema.

En kommune, der overvejer at meddele ministeriet, at et eller flere områder, som kommunen ejer, ikke skal være et varigt kolonihaveområde, skal offentliggøre et forslag hertil med en frist på mindst 4 uger for afgivelse af indsigelser m.v. mod forslaget. Den særlige regel for de kommunalt ejede områder er begrundet i, at kommunen ikke alene skal varetage kommunens interesser som grundejer, men også de planlægningsmæssige hensyn, og at der er tale om et spørgsmål af betydelig interesse for borgerne i kommunen.

Kommunerne har i forbindelse med Kolonihaveudvalgets arbejde oplyst, at de betragter ca. 80% af alle kolonihaver som permanente, og det må derfor forventes, at kommunerne kan og vil indberette de kolonihaver de betragter som permanente som varige kolonihaver.

De kolonihaveområder, der ejes af statslige myndigheder er efter forslaget varige kolonihaveområder bortset fra områder, hvor der af sikkerhedsgrunde er eller bliver fastsat særlige adgangs- og benyttelsesindskrænkninger. Undtagelsen omfatter nogle af Banestyrelsens områder, som er eller kan blive omfattet af begrænsninger, således at de kun må benyttes af brugere med tilknytning til banerne. Bortset herfra omfatter bestemmelsen områder, der ejes af Fødevarerministeriet og Banestyrelsen. Miljø- og Energiministeriet og Forsvarsministeriet ejer et mindre antal kolonihaver.

For den selvstændige offentlige virksomhed DSB foreslås særlige regler om tilbudspligt til lejerne eller miljø- og energiministeren, hvis lejerne ikke ønsker at købe ejendommen.

Endelig skal de foreslåede regler for varige kolonihaveområder omfatte alle de områder, der efter 1. november 2001 tages i brug som kolonihaveområder.

Et varigt kolonihaveområde kan efter de foreslåede bestemmelser ikke nedlægges uden en tilladelse, der kun kan meddeles, hvis væsentlige samfundsmæssige hensyn gør det nødvendigt at disponere over arealet til et formål, der ikke kan tilgodeses et andet sted i kommunen, og der inden arealet ryddes tilvejebringes et nyt kolonihaveområde, som kan erstatte det område, der nedlægges.

Det foreslås, at det er kommunalbestyrelsen, der skal meddele den nødvendige tilladelse også, når kommunen selv er ejer. Men afgørelsen kan påklages til Naturklagenævnet.

Afgørelsen af, om samfundsmæssige hensyn gør det nødvendigt at nedlægge et område er en konkret vurdering. Det er ikke i sig selv tilstrækkeligt, at der ønskes en anvendelse til et offentligt formål, som f.eks. en skole, hvis skolen kan placeres et andet sted. Og det er omvendt heller ikke udelukket, at der kan være en tilstrækkelig samfundsmæssig begrundelse for en anvendelse til et formål, der ikke er offentligt som f.eks. udvidelse af et erhvervsområde. Der er tale om en afvejning, hvor der også kan tages hensyn til, hvor nødvendigt det er at bevare det konkrete kolonihaveområde.

Det er en betingelse for, at der kan meddeles tilladelse, at der tilvejebringes et erstatningsareal, som skal være klar til anvendelse inden man kan rydde det område, der nedlægges. Det er således den, der vil nedlægge et varigt kolonihaveområde, som må tilvejebringe erstatningsarealet.

Det foreslås, at reglerne om tilladelse til nedlæggelse også skal gælde ved ekspropriationer, men at de ikke skal gælde, hvis der skal nedlægges kolonihaver som følge af anlægsarbejder i henhold til en anlægslov. Skal der nedlægges kolonihaver i forbindelse med en anlægslov forudsættes det, at der tages stilling til kolonihavernes skæbne og spørgsmålet om erstatningsareal i anlægsloven.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsens afgørelser om tilladelse til nedlæggelse af et varigt kolonihaveområde skal kunne påklages til Naturklagenævnet. Der skal kunne klages både over retlige og skønsmæssige spørgsmål. Det svarer til, hvad der f.eks. er gældende for klager over en ekspropriationsbeslutning på grundlag af en lokalplan og klager over afgørelser i landzonesager efter planloven i modsætning til klager i plansager, hvor klageadgangen er begrænset til retlige spørgsmål.

Der foreslås en hjemmel for miljø- og energiministeren til at fastsætte regler om gebyr til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn efter loven. Der er imidlertid ikke konkrete planer om at udnytte denne bemyndigelse.

Lovforslaget indeholder herudover bestemmelser om klage- og søgsmålsfrister samt bestemmelser om tilsyn og straf.

Det foreslås, at loven som helhed træder i kraft ugedagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, men at §§ 4 og 5, der indeholder reglerne om tilladelse til nedlæggelse af varige kolonihaver træder i kraft den 1.